

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

○ Kaina 1 Lt

○ ISSN 1392-9097

○ Nr. 70 (81) ○ 2014-12-18

Nuo žiemos pūgos apsigaubę gerumu, atleidę ir sulaukę atleidimo - pasitikime Kalėdas ir Naujuosius 2015. Dosnių ateinančių.

Redakcijos žodis

Nueinantys 2014-ieji buvo geri. Taip simboliškai, gimdamas sausio pirmąją dieną, visus metus nušvietė Kristijonas Donelaitis, kurio trisšimtąjį gimtadienį prisimindavome ne tik per literatūros pamokas ir renginius. Skaitėme ir skaitome "Metus", kiekvienoje kartoje ši poema atgyja kaip nesenkančių galių pasaulis, kurio centre plaka amžinoji Saulės širdis.

2014-ieji buvo ir šeimoms metai. Pavasarį mokyklos kiemelyje organizuota išties puiki šeimų šventė. Ir viskas? Nors gimnazijos laikraštis skelbė rašinio "Mano šeima" konkursą, rašyti nepanoro niekas, o primygtinai prašomi mokiniai vengė papasakoti apie savo šeimą, išsisukdavo bendromis frazėmis. Manau, kad nenorėjo atvirauti, o gal neturėjo ką papasakoti, gal jaukumas, šiluma ir geros emocijos dažnoje šeimoje trumpalaikės - tik per šventes...

Džiaugiamės, kad 2014-ais gimnazijoje viešėjo daug įvairiausių svečių, tarp jų seimo nariai Rasa Juknevičienė, Eligijus Masiulis, aktorė Virginija Kochanskytė... Didžiuojamės turėdami daug gabių, talentingų mokinių - mokyklinės Nobelio premijos vertų yra kiekvienoje klaseje. Kiek darbų darbelių su tais mokiniais nuveikiame, kiek olimpiadų, konkursų laimime! O "Žarsteklis"! Jo šokė-

Mokykla laukia Kalėdų

jai jau į europinius vandenis išplaukė! O dainininkai, muzikantai ir dailininkai - jais žavimės, apie juos rašo "Klaustukas".

Nuo rugsėjo buvome tokie pusiau našlaičiai - neturėjome nuolatinio direktoriaus. Tiesa, laikinai ėjęs direktoriaus pareigas Valdemaras Jasiūnas - ramus, susikaupęs ir geranoriškas vadovas - mokiniams ir mokytojams, manau, tiko. Vis dėlto kas ne kas tikro vadovo pasigedavo. Dabar visi gali džiaugtis - nuo 2014 metų gruodžio 8 dienos Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos direktorė - Jolanta Martyncevičienė. Geriau vėliau, negu niekad. Ir karnavalas vėliau - sausį. O gal padarome velykinį?

Dar kelios išnyks ir - Kalėdos! Linkiu šviesių švenčių. Lai neskauda nei kūno, nei sielos. Tegul artimiausių žmonių ir draugų šypsenos ir šviesi kalėdinė nuotaika apsigyvena Jūsų namuose ir neišeina iš jūsų 2015 metus.

Birutė Paltanavičienė, "Klaustuko" vadovė

Advento popietės aktorai

Ne tik geri, bet ir gražūs, turtingi buvo 2014-ieji - Žaliojo Medinio Arklio metai. Gal ir Ožka nebus labai įnoringa? Sako, kad tas gyvulėlis pasitenkina mažu - kur žolelės paskabys, kur lapelį nurašys, ir gana. Gal ir mes mažiau veršimės prie materialinių vertybių, žvalgysimės į dvasines...

Mieli gimnazijos bendruomenės nariai - "Klaustuko" skaitytojai! Dienos tirpsta lyg snaigės prie amžinojo Laiko laužo.

Tolerancija

Metas, kad įprasmintume laiką ir būti

Laiko tėkmė veja mus į priekį ir vėl priartėjome prie Didžiųjų, Gražiųjų, Svarbiųjų švenčių. Laikas, kurį turėsime, kad pasiruoštume Šv. Kalėdoms - malonės metas. Vadiname šį gražų ir prasmingą laikotarpį Adventu. Laikas, pilnas laukimo, kviečiantis į rimtį ir susikaupimą, primenantis, jog žmogaus egzistencijoje reikalingas maldos gyvenimas, dvasinis augimas. Koks turėtų būti adventas katalikui? Kristaus gimimo belaukiant ir jam ruošiantis, matyt, turėtume gerai išanalizuoti, kokios vertybės svarbiausios mūsų gyvenime.

Adventas - vilties, maldos ir atleidimo metas prieš šv. Kalėdas. Prasminti-

go laikotarpio pavadinimas kilęs iš lotynų kalbos žodžio adventus, reiškiančio atėjimą. Šis laikas skirtas Jėzaus Kristaus atėjimo - gimimo - laukimui įprasminti. Kiekvienas žmogus raginamas stengtis pastebėti tą, kuriam reikia pagalbos, užuojautos, gero žodžio, paramos.

Advento laikas - keturios savaitės - mums duotas tam, kad galėtume dar daug ką nuveikti tobulinant save, augant dvasia, sėjant aplink save rimtį, gerį, meilę ir grožį, paremtus tikroju tikėjimu ir viltimi. Vertinkim ir branginkim Laukimo laiką - Adventą.

Tikybės mokytoja Dalia Šostakienė

Mokinių taryba

Jaunujų literatų kūryba

Žiemos dienoraštis

Gruodžio 1 diena

Sveikas, žiemos dienorašti!

Tavyje rašysiu savo žiemos nuotykius. Pirmą kartą rašau dienoraštį, todėl nusprendžiau rašyti apie ...

Beje, dar neprisistačiau. Esu Gabrielė, turiu mamą, tėtį, sesę ir katiną, šunį, triušį. Labai juos myliu. Neseniai mirė mano kitas šuo (kalytė). Labai jo ilgiuosi, net širdį suspaudžia. Taip norėjau šią žiemą praleisti su ja! Bėgioti su abiem savo šunytėm lauke, voliotis sniege. Deja ...

Gruodžio 5 diena

Mielas žiemos dienorašti!

Labai atsiprašau, kad ilgai nerašiau, bet tu neįsivaizduoji, kas atsitiko. Prisniogo! Ruduo buvo šaltas ir vėjūotas, o žiema tokia puošni, elegantiška. Tik kartais, kai sninga, atrodo, kad ta panelė, vardu Žiema, verkia. Deimantinėmis, baltomis, mažytėmis ašaromis. Bet per pūgą ji šoka. Gražiai. Kažkokia mistika.

Visi namų stogai apsnigti, langai apšerkšnigę, kelias slidus. Na, matai, žiema gyvuoja!

Gruodžio 6 diena

Pro langą į mane spoksavo didelis, puošnus sniego senis. Jis labai smagiai šypsos, todėl neatitraukiu nuo jo akių. Įsivaizduoju, kad jis man mojuoja. Aš jam atsakau taip pat pamajuodama. Nusprendžiau dabar eiti į lauką. Eisiu, pašoksiu su sniego seniu valsą. Iki!

Gruodžio 7 diena

Susirgau! Kaip nesmagu! Tikriausiai per daug prisišokau vakar. Bet ką man daryti reikėjo? Žiema tik tris mėnesius tęsiasi! Na ir prisidirbau ...

Gruodžio 10 diena

Truputį atsigavau. Šiandien eju į mokyklą. Tu net nežinai, kokią grožį mačiau! Per mūsų klasės langą matos saulėtekis! Šiandien saulė buvo raudona ir apšvietė viską! Buvo taip nepakartojama! Visą šią šviesą sugėriau sau į veidą ir kaip mat atsigavau. Myliu žiemą labiau už viską! O kai toje žiemoje ir artimieji, tai čia tikras Kalėdų stebuklas!

Gabrielė Račkauskaitė, 5d

Kodėl reikia Kalėdų?

Šv. Kalėdos žmogui reikalingos, nes suartina šeimą, padeda patikėti stebuklais, susimąstyti apie kitus, skleisti šilumą bei džiaugsmą. Krikščionims ypač svarbi šventė, nes tai Jėzaus-išganytojo gimimas, atnešantis į pasaulį džiaugsmą.

Samanta Arlauskaitė, 3 d

Žmogui Šv. Kalėdos reikalingos, kad turėtų galimybę susitikti su artimaisiais, suteikti malonumo kitiems lepinant įvairiomis dovanomis, gražiais poelgiais.

Simona Nedveckytė, 1d

Manau, kad Šv. Kalėdos - tai pati gražiausia metų šventė! Visų pirma - vaikams - atostogų ir dovanų metas, o suaugusiems - šeimos, pabuvimo kartu šventė.

Aurimas Virganavičius, 3b

Šv. Kalėdos - tai šventė, per kurią visi artimiausieji susiburia, rodo dėmesį, rūpestį. Tai susivienijimo, artumo šventė.

Simona Sekonaitė, 3b

Šv. Kalėdos man yra šeimos šventė, kada visi būname kartu, džiaugiamės, diskutuojame, dovanojame vieni kitiems dovanas. Tai vienybės šventė, kai būni su tais, kurie Tave tikrai myli ir vertina.

Estela Chormanskytė, 3c

Šv. Kalėdos reikalingos, kad dalintumeisi gerumu, galbūt išpildytum svajones, pradžiugintum artimuosius, draugus. Kalėdų dvasia teikia šilumą, norą dalintis gerumu. Juk mažytis darbelis (netgi saldainio gavimas) gali sukelti teigiamų emocijų visai dienai!

Miglė Vainauskaitė, 3c

Ataidi šventės

Ateina metas, kuomet žmogus į širdį įsileidžia gėrį, o sielą apgaubia ramybė ir džiaugsmas. Namai prisipildo Kalėdų laukimo, o kambariuose pasklinda tikros egulutės kvapas. Gūsingas žiemos vėjas dideliu greičiu neša slapčiausius žmonių norus, viltis, lūkesčius ir stebuklą šalį, kurioje pildosi pačios įstabiausios svajonės.

Kai už apykaklės jauti tirpstantį šaltį, žinai, jog žiema. O žiema - tai Kalėdų laukimas. Jau greitai, sėdėdami prie Kūčių stalo, su brangiaisiais žmonėmis dalinsimės tikėjimu, gėriu, meile. Kalėdų rytas inėš į namus šurmuli, juoką ir džiaugsmą. Žinoma, reikėtų nepamiršti, kad Kalėdos yra tikriausios, kai mes jas švenčiame dovanodami meilės šviesą tiems, kam jos labiausiai reikia - vienišioms, likimo nuskriaustiems, sergantiems.

Net nepajusime, kai traukinys su didele jėga sustos paskutinėje šių metų stotelėje ir visi vieni kitus kvies pasitikti artėjančius Naujuosius Ožkos metus. Tolstant 2014 - ujų metų aidui, artėja pradėdų darbų tąšos metas - 2015-iejai. Šie metai bus visiems nepaprasti, nes kiekviena pradžia yra ypatinga, nepakartojama būsimais džiaugsmais ir vargais, stebuklais ir negandomis. Kiekvieną kartą, kai laukiame Naujųjų metų, pagalvojame, o kas bus ateinančiais?

Ožka žada visiems atverti šviesą, tad artėja geras emocijas nešantys metai. Žinoma, kokie jie bus, priklausys tik nuo mūsų pačių. Užgimusi tauri pradžia bus įkvepianti ir kupina kilnių užmojų. Gyvenimo keliai - grįsti prasmingais ieškojimais ir atradimais. Ateinantys metai teatneša visiems kūrybiškumo, darbštumo, stiprybės, sveikatos, ožkos užsispyrimo, nesibaigiančios energijos, kuo daugiau saulės šviesos bei stiprybės visuomet drąsiai eiti gyvenimo vieškeliu ir padovanoti kuo daugiau šypsenų sutiktiems kelyje ir einantiems greta.

Jolanta Tarasevičiūtė, 4b

Angelų mintys, kurias užrašė 5d klasės mokiniai

Ugnė

Esu miego angelas, apsnūdes, žiovaujantis, bet laimingas pasinerdamas į svajones. Kai užmiegu, galiu sapnuoti viską, netgi košmarą.

Prieš šventes jums linkiu gero ir saldaus miego. Jei turite svajonių, tegul bent sapnuose jos išsipildo.

Gintarė

Noriu, kad kitais metais jūs daug juoktumėtės. To linkiu aš - juoko angelas. Juokas yra viskas, kas pasaulį daro spalvotą, linksmą ir, žinoma, juokingą.

Rusnė

Darbas - tai stebuklas, kuris mums dovanuoja duoną, vieną svarbiausių mūsų gyvenimo vertybių.

Aš, darbo angelas, svajoju, kad visi žmonės turėtų galimybę dirbti ir užsidirbti duonai, mūsų kasdieniam maistui.

Dominykas T.

Esu šviesos angelas, todėl visiems linkiu šviesių dienų. Būkite linksmi, šviesūs savo širdimis, mintimis.

Armina

Aš, pasitikėjimo angelas, visada būsiu šalia ir jums bandysiu pašnibždėti, kuo galima pasitikėti, o kuo ne..

Gabrielė

Ar įmanomas pasaulis be draugystės? Žinoma, kad ne. Todėl aš, draugystės angelas, visiems linkiu visiems ištikimų draugų.

Povilas V.

Nors sakoma, kad ne piniguose laimė, bet ir jie reikalingi. Aš, rimtas pinigų angelas, linkiu, kad visiems dirbantiems žmonėms būtų sumokėta pakankamai. Nebijokite, kad po naujųjų jau bus atkeliavęs euras. Viskas bus gerai. Jūsų finansinį stabilumą saugosiu aš. Koletė

Aš esu šeimos angelas. Todėl linkiu kiekvienam iš jūsų šaunios ir gražios šeimos. Šeimose vaikai tegu klausosi tėvų, tėvai tegu būna supratingi, pasitikintys, mylintys. Būkite atviri - nemeluokite vieni kitiems, nes melas griaua šeimos namo pamatus.

Erikas

Linkiu jums meilės iš šeimos, artimųjų, draugų ir netgi nepažįstamų žmonių. Tegul jums nelaimėje padeda tas, kurį jūs mylite. Arba jam pasakykite - aš tave myliu.

Mintarė

Aš, svajonių angelas, stengsiuos, kad kitais metais jūsų svajonės išsipildytų. Ateisiu tyliai, paliesiu jus ranka ir - svajonės ims pildytis. Jūsų vaikai bus stropūs mokiniai, darbe seksis gerai, kiekvieną dieną sutiksime jums besišypsiančius žmones ir, svarbiausia, būsite sveiki.

Kotryna G.

Aš, džiaugsmo angelas, linkiu jums tikro džiaugsmo su laimės, meilės, šypsenų, draugystės, gėrio kruopelytėmis. Džiaugsmas padeda išgyventi sunkumus.

Urtė

Pas jus atvyko šilumos angelas. Aš linkiu jums įvairios šilumos. Kad jausmai būtų šilti, kad namuose nebūtų šalta, kad šalia būtų daug šiltų žmonių, kurie visada ištiesę pagalbos ranką, paguostų, sušildytų.

Kotryna S.

Aš, mandagumo angeliukas, linkiu, kad jūs visi būtumėte mandagūs vieni kitiems. nebijokite pervesti senutę per gatvę, pagirkite pervesti darbą darantį, parašykite laišką vienišam žmogui, pralinksminkite tą, kuris liūdi.

Justina

Jei žmogus nepadėtų kitam žmogui, būtų labai labai liūdna. Aš, pagalbos angelas, trokštu, kad mes padėtume vieni kitiems tada, kai to reikia - kai sergame, kai liūdime, kai mus skriaudžia pikti žmonės, kai mokiniai neklauso mokytojų, kai mokytojams tenka taisyti daug daug mokinių darbų.

Smiltė

Esu vilties angelas. Linkiu, kad jūsų viltys neišblėstų, o svajonės išsipildytų.

Povilas K.

Mano, sveikatos angelo, tikslas, kad sergančių nebūtų. Linkiu neperšalti, nepasiduoti gripui. Gerkite daug skysčių, šiltų arbatų, kaitinkite kojas ir sveikai gyvenkite.

Ainė

Pagarba - tai teikiamas gėris sau ir kitiems. Šiame žodyje telpa aukso taisyklė - elkis su kitais taip, kaip norėtum, kad elgtųsi su tavimi. Svarbiausia - mokėjime gerbti save. To linkiu aš, pagarbos angelas.

Agnė

Aš, tikėjimo angelas, linkiu tikėti, kad viskas, ko jūs trokštate, išsipildytų, kad būtų pasiekti visi užsibrėžti tikslai. Tėveliai, tikėkite, kad mes, jūsų vaikai, mokykloje elgsimės gerai, gražiai ir stengsimės gerai mokytis.

Kristupas

Linkiu, kad šalia jūsų būtų geros širdys. Ne akmeninės, o linksmos, draugiškos. Aš, širdžių angelas, pasižadu visus metus globoti jus ir stengtis, kad jūsų širdyse visada būtų šviesu ir gera.

Deividas

Atskridau iš gėrio šalies. Linkiu gerų metų visiems, o ypač 5d, auklėtojai Elena, tėveliams, seneliams, giminėms ir artimiesiems. Gerų jums metų.

Nutūpę angelai

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI

Vadovauti gimnazijai - labai atsakingas darbas. Žmogus, kuris imasi tokių pareigų, labai drąsus. Naujajai Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos direktorei Jolantai Martyncevienei linkime: teneapleidžia pasitikėjimas savimi, telydi galia ir noras tobulinti gimnazijos bendruomenės tikrovę. Asmeninės laimės.

"Klaustukas"

Supažindindami skaitytojus su nauju bendruomenės nariu, tradiciškai klausime:

1. Kiek metų dirbate pedagoginį darbą?
2. Kokių naujovių atnešate? Kokių turite planų?
3. Kas Jus galutinai išveda iš kantrybės? Kas labiausiai pradžiugina?
4. Kada supratarote, kas yra gyvenimas?
5. Ko palinkėtumėte Kalėdų proga gimnazijos bendruomenei?

ATSAKYMAI:

1. Pedagoginį darbą dirbu nuo 1996 m.
2. Entuziazmas visada užkariauja daugybę rėmėjų. Tikiuosi įtvirtinti šiuos principus: nebijok keistis - tai skatina kiekvieną būti atvirą vykstantiems pokyčiams moksle, visuomenėje, kultūroje. Atvirumas pokyčiams yra besimokančios organizacijos bruožas; būk išradingas - tik nestandartiškai mąstant, sprendžiant problemas galima laimėti, nes paprastos idėjos visada yra akivaizdžios, o naujos glūdi gilumoje; ką darai, daryk puikiai: sėkmę lemia kruopštus, nuoseklus, atsakingas darbas; mąstyk pozityviai - svarbu savo dėmesį sutelkti ne į problemas, o į jų sprendimus. Kiekvienas žmogus gimnazijoje gerai turi vertinti ne tik save, bet ir visus jos narius.
3. Kantrybės turiu labai daug. Džiugina, kai rezultatai pranoksta lūkesčius.
4. Jeigu nepamenu, tai gal dar ir nesupratau? Žinau tik, kad esu dėkinga tėvams už šią dovaną.
5. K. Vonegutis prašė Dievo: "duok man kantrybės, kad nesipriešinačiau tam, ko negaliu pakeisti, drąsos - kad pakeisčiau tą, ką galiu, ir išminties - kad visada sugebėčiau viena nuo kita atskirti". To ir linkiu.

Direktorė Jolanta Martynceviene

Pilietiškumas kitaip

Ko gero, daugeliui nors kartą buvo kilęs klausimas "Kas yra pilietiškumas?". Šį klausimą gvildenome ir lapkričio 28 - tą dieną, penktadienį, mokyklos aktų salėje vykusioje pilietiškumo pamokoje. Ją vedė Lietuvos Respublikos Seimo narys Eligijus Masiulis bei vokalistas, grupės "G&G Sindikatas" lyderis Gabrielius Liaudanskas - Svaras. Neįprastoje pamokoje dalyvavo vienuoliktų - dvyliktų klasių mokiniai.

Per trečią pamoką sugužėjome į gimnazijos aktų salę, kur mus jau pasitiko direktoriaus pareigas einantis Valdemaras Jasiūnas bei Trakų rajono merė Edita Rudelienė. Iš pat pradžių ne viskas susiklostė, kaip planuota, nes Eligijus Masiulis ir Svaras (vėliau pats pasisiūlė taip vadinamas) nuvažiavo ne į Trakus, o į Lentvarį, kur turėjo vykti vėliau. Mus "užėmė" pati merė - pasididžiudama pasakojo baigusį mūsų gimnaziją ir, kad jos klase dėl aukšto pažymių vidurkio vadi-

no "Aukso obuoliukais".

Neilgai trukus pasirodė ir lauktieji svečiai. Vos Svaras pajuokavo apie tuščias pirmąsias eiles, susirinkusieji salėje iškart pagyvėjo. Tuo tarpu Eligijus Masiulis pradėjo pamoką. Savo kalboje jis paaiškino, kad susirinkome kalbėtis ne apie politiką (kaip daugelis mūsų manė), o apie gyvenimą. Ėmėme gvildinti laisvės temą, privilegiją pasirinkti. Seimo narys dar kartą pabrėžė žinių svarbą, nes be žinių nereikės nei laisvės, nei pasirinkimo galimybių. Tie žodžiai buvo puikus atspirties taškas Svaro pasisakymui, nes jis iškart pajuokavo, prisimines savo kelionę: "Kai neturi žinių, į Trakus važiuoji per Lentvarį". Buvo atvertos durys atvirumui, mokiniai pradėjo uždavinėti klausimus. Ypač aktyvus buvo Audrius Zalitis, iškart su dainininku radęs bendrą temą - festivalį "Granatos". Grįžęs prie pagrindinės temos, Svaras pasakė, kad pilietiškumas - elementarus dalykas, paaiškino, kad bene viskas,

ką darome, daugiau ar mažiau yra pilietiška, kad viskas prasideda nuo smulkmenų: pasikloti lovą, išplauti indus, nuvesti broliuką į darželį. Galvoje man įstrigo tokia jo mintis: "Visi startuojame vienodai, o kur mes einame - tai mūsų sprendimas. Nenuėjus vienu ar kitu keliu, nereikia kaltinti aplinkos. Laimę atneša tik tai, ką pasieki savo jėgomis".

Nė nepastebėję, kaip greitai praėjo laikas, išgirdome skambutį. Žinoma, pilietiškumo pamoka baigėsi, bet mokiniai nenorėjo paleisti svečių. Pripuolė prie Svaro, ėmė prašyti kartu nusifotografuoti.

Po šios pamokos, kurios metu pilietiškumas buvo aiškinamas paprastai ir šiltai, atmintyje, ko gero, įstrigo ne vien Svaro sąmojis ir E. Masiulio komunikabilumas, bet ir tikrasis pilietiškumo supratimas. Įsitikinome, kad apie rimtus dalykus galima kalbėti linksmai ir gyvai, kad žmonės šypsotųsi.

Marius Urbanovičius, 4b

Su pilietiškumo pamokos svečiais

Verslą gali turėti net ir mokiniai

Projektas "Skrydis verslo klase" prasidėjo praeitais mokslo metais, o 2015 metų pavasarį jis pasieks savo kulminaciją. Minėtame projekte, kurio pagrindinis tikslas - skatinti jaunimą būti verslu, dalyvavo ir trys komandos iš mūsų mokyklos. Tiesa, šiemet iš jų liko tik dvi.

Pirmąją komandą sudaro **Karolina Keršytė, Vilija Valatkaitė, Jonė Nortkutė, Erik Murin ir Algirdas Keršys**. Antrąją komandą sudaro **Kotryna Mikiškaitė, Karina Petrovskytė, Kipras Mikiška ir Gintautas Jurgelevičius**. Visi šie mokiniai yra iš 2b klasės.

Ką projekte veikia mokiniai? Kuria verslą. Tikrų tikriausią verslą - su visais pinigų apskaičiavimais, marketingais, investicijomis ir t.t. Tai nereiškia, jog visos dalyvaujančios komandos sukurs tikrą verslą - šiame projekte viskas vyksta dar tik apmąstymų lygyje. Tačiau tai - kelias tikro verslo link. Projekto organizatoriai išrinko kelias geriausias komandas, kurios ir sukurs tikrus verslus pagal savo idėjas. Dabar visos komandos yra antrame etape - jame kiekviena komanda po 24 valandas klauso įvairiausių konsultacijų marketingo, viešųjų ryšių, dizaino, finansavimo ir kitais klausimais. Abi Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komandos jau turėjo keletą konsultacijų. Mus konsultavo Aušrinė Jurgelionytė - viešųjų ryšių bei marketingo ekspertė, ir verslo vystymo specialistas bei KTU studentas Tomas Prosevičius. Konsultacijų dar bus, tačiau kokie specialistai jas ves - kol kas nežinoma.

Galų gale kiekviena komanda turės pristatyti savo projektą. Būsime vertinami pagal tam tikrus kriterijus. Geriausios idėjos savivaldybėse bus apdovanotos piniginiiais prizais, o mokiniai turės galimybę savo verslo idėją plėtoti toliau.

Vakarų pasaulyje startuoliai tampa populiarūs ne tik tarp vyresnių žmonių, profesionalių verslininkų, tačiau ir tarp jaunimo, moksleivių. Smagu, jog Lietuvoje yra tokia iniciatyva, jog mūsų šalis stengiasi neatsilikti nuo kitų. Kas ten žino, gal būtent šio "Skrydis verslo klase" projekto dėka pasaulyje įvyks dar viena revoliucija.

Erik Murin, 2 b

PASIŽVALGYMAI

Išvyka į Anykščius

Nuo rugsėjo mėnesio 6c ir 6a ruošėmės kelionei į Anykščius. Nerimavome. Laukėme. Labai rūpėjo daugiau sužinoti apie adventą ir jo papročius.

Pagaliam atėjo ilgai laukta gruodžio 4-oji. Mes vykstame į Anykščius, į J. Biliūno gimtinę – Niūronių kaimą! Važiavome Širvintų, Vilniaus ir Ukmergės rajonais. Matėme Šventąją - ilgiausią upę Lietuvoje, turinčią 79 salas, Kavarsko kryžių 20-ies m. aukščio, Šv. Mato bažnyčią - bokštai aukščiausi Lietuvoje siekia 79 m.

Aukštaitijos sodybos šeimininkė Nijolė priminė advento ir Kūčių papročius, prie stalo ragavome 12 patiekalų. Daugelis vaikų pirmą kartą gyvenime ragavo aguonpienį, miešimą, o kai kurie ir silkę... Didelę nuostabą sukėlė virti kviečių grū-

dai – kūčia, kuriuos irgi matėme ir ragavome pirmą kartą. Vieniems patiko, kitiems nelabai. O šviežios spanguolių uogos ne vienam sutraukė burną.

Dalyvaudami Kūčių burtuose, bandėme spėti kitų metų sėkmę. Daugeiui pavyko išsiburti nerūpestingą ir gražų rytą ištraukus saldainį. Vėliau ėjome į lauką žaisti su Kalėdų seneliu. Lankėmės kalvėje, arklio muziejuje ir nusipirkome gražių suvenyrų. Grįždami namo, sustojome Vorutoje, buvusioje karaliaus Mindaugo piliavietėje, paminėtoje kryžiuočių kronikoje 1251 m. Autobuse minėme mįsles, žaidėme žaidimus ir už tai gavome prizus.

**Ernesta Versocka,
Evelina Kazlauskaitė,
Jurgita Mažuolytė, 6c**

Šeštakai Anykščiuose

Prie J. Biliūno namo

Patikėti angelui

* * svajonę * *

Gruodžio 13 d. mokytoja Jurgita Sadzevičienė su auklėtiniais skubėjo į netoli Užutrakio dvaro, greta kelio Trakai-Rykantai atšakos, vedančios link Būdos kaimo kryžkelės, stūksančių Angelų kalvą, išpuoštą medinėmis angelų skulptūromis. Šioje sakralinėje vietoje vyko Švč. Mergelės Marijos Šventinimo ceremonija, kurioje dalyvavo garbūs svečiai, bendruomenės nariai.

Pučiant žvarbiam šiaurui žodį tarė Trakų Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo parapijos klebonas dekanas Jonas Varanecas, Trakų Švč. Dievo Morinos Gimimo parapijos klebonas Aleksandr Šmailov, savo eiles skaitė žemietė Teresa Balkutė, eilėraščius apie angelus deklamavo 5b klasės mokiniai Livija Nasutavičiūtė, Mantas Kanapickas ir Liepa Venclovaitė. Norintieji kabino maldas ir prašymus 34 kalvos angelams. Buvo pašventinta prakartėlė.

Šios sakralinės-meninės erdvės projekto idėjos autorės Domyka Dubauskaitė ir Lolita Piličiauskaitė Navickienė dėkojo susirinkusiems ir svariai prisidėjusiems prie šios šventės.

Pasak Trakų Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo parapijos klebono dekaną Joną Varanecą, pas Mariją, kaip pas Motiną, ateiname tokie, kokie esame, pasiilgę, be didelių dovanų, atviromis širdimis. Tokių Angelų kalvos Marija labai laukia. Džiugu, kad kuriasi tokios gražios ir prasmingos darbus darančios bendruomenės, žavi žmonių susitelkimas ir tikrų vertybių ieškojimas, galime didžiuotis, kad tokią ypatingą vietą turime mes, trakiečiai.

**Birutė Paltanavičienė,
lietuvių kalbos mokytoja**

„Žarsteklis“ Švedijoje

Lapkričio 21-23 dienomis Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos liaudies šokių kolektyvas „Žarsteklis“ vyko į Švediją. Rimutės Blikerienės vadovaujami šokėjai vakarinėje „Isabelle“ kelto programoje, skirtoje pristatyti Lietuvos kultūrą Pabaltijo šalims, sušoko tris tradicinius lietuvių liaudies šokius. Diena Švedijos sostinės Stokholmo senamiestyje leido pažinti istorinius, kultūrinius bei geografinius kalnuotosios pajūrio valstybės paminklus. Vazos muziejus, kuriame stūkso milžiniškas, restauruotas XVII amžiaus laivas, kuris net neišplaukęs iš uosto apvirto ir paskendo. Be

to, šokėjai suprato, kad dinamitas nėra vienas pavojingiausių ginklų, o Alfredas Nobelis - švedų tautos išgelbėtojas, leidęs, išsprogdinus uolas, jiems apsigyventi Baltijos jūros pakrantėje. Šios kelionės metu patyrėme scenos jaudulį, susipažinome su bendraminčiais ir pasigrožėjome išpūdinga Skandinavijos gamta. Išvyka suartino šokėjus ir leido atitrūkti nuo kasdieninių darbų rutinos. Visi „Žarsteklio“ kolektyvo nariai su nekantrumu laukia kitos išvykos. Dėkojame padėkoti vadovei Rimutei Blikerienei už kantrybę ir neišsenkančias idėjas.

Saulė Bikauskaitė, 3d

Mes - maištininkai

Paauglystė - sunkus gyvenimo laikotarpis, kai pradėdame kitaip žiūrėti į gyvenimą, kovoti už savo vietą pasaulyje ir, žinoma, įvairiais būdais maištauti. Tai - tikrai sudėtingas metas tiek mums, paaugliams, tiek mūsų tėvams, tiek mokytojams.

Gyvename, augame ir staiga viskas pamažu pradeda keistis. Nyksta noras

bendrauti su tėvais, vis labiau ir labiau norime būti įvertinti ir mylimi draugų. Kad draugai, kiti paaugliai mus įvertintų, turime kažkuo išsiskirti, t.y. būti maištininkais. Vieni išskirtinai rengiasi, kiti išskirtinai elgiasi, tačiau bet kuriuo atveju mes stengiamės nelikti pilkomis pelėmis. Ir tai - normalu. Paaugliai visais laikais buvo tokie... tokie maištaujantys.

Mokytojai, tėvai ir kiti, jau suaugę žmonės! Nereikia dėl to maišto ant mūsų pykti. Juk ir jūs buvote paaugliai, ir jūs norėjote išsiskirti, ir jūs atsikalbinėjote tiek savo tėvams, tiek mokytojams. Taip, kartais mes priimame neteisingų sprendimų, tačiau mes - paaugliai, mes - maištininkai ir paauglystė - tai susipažinimo su pasauliu laikotarpis.

Suprantama, kai kurie mūsų bandymai išsiskirti ar maištauti yra nepateisinami. Turėtume neperžengti ribos, bet jeigu peržengiame, paauglystėje tikrai nėra nieko blogo. Pagalvokite apie tai ir duokite mums bent šiek tiek laisvės pasireikšti, pasirodyti - mes to tikrai norime, nors galbūt to jums nesakome. Nebauskite mūsų už nedidelę gyvenimo klaidą, nepykite, jeigu kartais tiesiog nenorime kalbėti, supraskite mūsų kitokią mąstymą, neįsikeikite, jeigu nenorime, kad jūs kištumėtės į mūsų reikalus. Visa tai anksčiau ar vėliau praeis lygiai taip pat, kaip ir atėjo. Tai normalu. Duokite mums pasiūlyti bene spalvingiausiu ir įdomiausiu gyvenimo laikotarpiu, nes mes esame paaugliai ir mes - maištininkai.

Erik Murin, 2b

MŪSŲ GIMNAZIJOS PENKTOKAI

Šiomet pro gimnazijos duris įžengė 83 penktokai. Pirmasis jų pusmetis mūsų mokykloje vadinamas adaptacijos laikotarpiu, nes mažieji šiuo laiko tarpu pratinami prie gimnazijos gyvenimo tempo, prie naujos atmosferos ir daugybės mokytojų. Visi tikimės, jog mažieji mokykloje jaučiasi jaukiai ir patogiai. Kad įsitikintumėme, ar mažųjų prisitaikymas prie gimnazijos tempo vyksta sklandžiai, atlikome žurnalistinį tyrimą, kurio rezultatus apibendrinome ir pateikiame jums, skaitytojai.

5a klasėje yra 20 mokinių – draugiškų, linksmų, sportiškų, protinguolių. Juos globoja informacinių technologijų mokytoja **Asta Pūtienė**. Šios klasės mokiniams patinka gimnazijos sporto salė ir valgykla, kurios, jų nuomone, yra labai didelės. Jiems patinka nauji mokytojai, naujos pamokos, renginiai bei šventės, žavi platus būrelių pasirinkimas. Gal šie vaikai niekada neliūdė? Deja, juos liūdina blogi pažymiai, didelis kontrolinių skaičius, ilgos eilės valgykloje, vaikščiojimas po kabinetus, juos gąsdina vyresnieji mokiniai ir jų stumdymas. 5a klasės mėgstamiausios pamokos yra lietuvių kalba, kūno kultūra ir informacinės technologijos.

5c klasėje sutikome 21 mokinį. Jų auklėtoja - istorijos mokytoja **Vitalija Narvydienė**. Šie vaikai įvardija kaip linksmus, draugiškus, malonius, sportininkus bei mokslininkus. Čia klasės penktokai gimnazijoje mėgsta valgyklą, šaunius mokytojus, džiaugiasi, kad turi spinteles. Šios klasės mokinius erzina ilgos eilės bufete, spūstys, prasti pažymiai, išlūgęs vyresnieji paaugliai, kurie, jų manymu, priklijuoja po kabinetų suolais kramtomąją gumą. Šito tvarkingi penktokai negali pakeisti. 5c klasės mėgiamiausios pamokos kūno kultūra, informacinės technologijos ir jų auklėtojos dėstoma istorija.

5b klasė - 20 mokinių – iš kitų penktokų skiriasi tuo, kad labai mėgsta vakarėlius. Matyt, jų auklėtoja ir lietuvių kalbos mokytoja **Jurgita Sadzevičienė** labai stengiasi, kad ugdytinių pritaipymas gimnazijoje būtų visapusiškas. Bė klasės penktokams patinka skanus valgyklos maistas, įvairi popamokinė veikla. Dar ši klasė reiškia labai didelę meilę savo gamtos ir žmogaus mokytoju Andriui Stortai. 5b klasei mokykloje nepatinka tik vienas dalykas – laiptai, nes jų laiptų daug. Pabandykime vaikus suprasti – 5b juk ketvirtame aukšte! Mėgstamiausios šios klasės pamokos yra gamta ir žmogus, kūno kultūra, lietuvių kalba bei informacinės technologijos.

Gausiausia šių mokslo metų penktokų klasė yra **5d**. Joje net 23 mokiniai. Didžiausią gimnazijos penktokų klasę globoja lietuvių kalbos mokytoja **Elena Lenkauskienė**. Vaikai prisipažįsta esantys išdykę, linksmi, muzikalūs, sportiški bei protingi. Šiems išdykėliams gimnazijoje patinka geri mokytojai, jauki aplinka, įvairūs renginiai ir gardus maistas. 5d klasės vaikai, kaip ir daugelis mokinių, nemėgsta anksti keltis, jie nesupyktų, jeigu turėtų ilgesnes atostogas. Gimnazijoje jiems nepatinka tik vienas dalykas. Ir šios klasės vaikų priešas – laiptai (klasė trečiame aukšte). Jiems sunkoka per kiekvieną pertrauką lipti laiptais, kad patektų į reikiamą kabinetą. 5d klasė mėgsta lietuvių kalbos, matematikos, informacinių technologijų bei muzikos pamokas.

Su penktokais kalbėjosi Kornelija Kašinskaitė ir Monika Straukaitė, 2a

Magiškasis „prancūziukų“ šešetas

„Kalba – tai miestas, į kurio statybas kiekvienas žmogus, gyvendamas Žemėje, atneša savo akmenį“, – taip yra pasakęs amerikiečių filosofas ir poetas R.W.Emerson. Kalbėti įvairiomis kalbomis – tai reiškia augti ir tobulėti visapusiškai, o nemokėti nė vienos svetimos kalbos – tai nemokėti ir savosios.

Štai šešetas mūsų mokyklos gimnazistų atrado

būdą, kaip išradingai ir nenuobodžiai gilinti savo prancūzų kalbos žinias. Jaunatviškas entuziazmas ne tik padeda mokytis šios kalbos, bet tuo pačiu nuskina ir keletą nekuklių laurų.

2b klasės mokiniai net tris metus iš eilės dalyvaavo Prancūzų Ambasados Lietuvoje ir Lietuvos prancūzų kalbos mokytojų ir dėstytojų asociacijos

paskelbtose respublikiniuose konkursuose. 2012 metais mokiniai laimėjo 1-ąją vietą konkurse „Bonduelle“, 5-8 klasių kategorijoje. Komisiją sužavėjo žaismingas „Bonduelle“ gaminių pristatymas, paruoštas tuometinių septintokių. Kitais metais, prie komandos prisijungus vyriškajai kompanijai, prancūziukų vaizdo įrašas tema „Mano mėgstamiausias knygos/filmo herojus“ konkurse tokiu pat pavadinimu vėl užėmė 1-ąją vietą. Laimingajam

šešetui tapus gimnazistais, laimėjimai tęsėsi: 2014 metais tuometiniai devintokai nuskynė 3-ąją vietą konkurse „Kartą Walibi...“, kuriame jų sukurta trumpa kino juosta varžėsi 9-12 klasių kategorijoje. Vieniems iš jauniausių šio respublikinio konkurso dalyvių užimti prizinę vietą buvo didžiulis pasiekimas, žinant, jog teko varžytis su daugybe kitų Lietuvos mokyklų.

Nukelta į 7 psl.

Mūsų dienos - kaip šventė

Aplankė mokinio Nobelio premijos

Amerikiečių eseistas, filosofas ir poetas R. V. Emersonas yra rašęs: "Mes randame gyvenime tai, ką patys jam suteikiame". Tai tikra tiesa, kiekvienas iš mūsų formuoja savo gyvenimą mintimis ir žodžiais. Į savo kasdienybę įnešdami daugiau grožio, optimizmo, išminties, energijos, įvairių spalvų, džiaugsmo ir naujų žinių, atrandame gyvenimo grožį. Labai džiugu pamatyti jaunų ir talentingų žmonių mūsų gimnazijoje, kurie, ieškodami išminties, priimdami naujas žinias, atranda gyvenimą.

Už savo nuopelnus gimnazistai buvo apdovanoti gruodžio 10-tą dieną 11-tą sykį vykusiame renginyje, kuris prasidėjo Trakų meno mokyklos smuikininkų pasirodymu. Pasiklausius smuikų griežiamos muzikos ir susikaupus,

800 laureatų. Kasmet teikiamos premijos už šių sričių pasiekimus: fizikos, chemijos, fiziologijos ir medicinos, literatūros ir taikos, o nuo 1969 - ekonomikos.

Jautrų ir įkvepiantį padėkos žodį tarė šio renginio sumanytoja ir organizatorė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui Regina Bartusevičienė. Pasidžiaugė, kad labai gera susirinkti į šią gražią šventę jau 11-tus metus. Tam, kad šventė būtų tokia graži, dirba daug žmonių, dėdama daug pastangų. Kreipdamasi į laureatus ragino juos: ieškoti prasmingo gyvenimo visur, klausykite širdies ir proto balso. Nuoširdų ir šiltą sveikinimo žodį tarė gimnazijos direktorė Jolanta Martyncevičienė. Gimnazijos vadovė džiaugėsi, kad daug yra šios šventės gerbėjų

tino direktorė.

Prasmingai ir įdomiai nuskambėjo lietuvių kalbos mokytojos Sandros Valentienės sveikinimas. "Mums dievai skyrė įdomią epochą su šuoliais į kitas planetas, atradimais. Kiekviena karta mano esanti pašaukta pertvarkyti pasaulį. Žinome, kad niekas pasaulio nepakeis, tačiau jūs užduotis dar sunkesnė - neleisti, kad šis pasaulis suirtų." Anglų kalba laureatus sveikino mokytoja Dalia Valikonienė.

Renginio kulminacija - mokyklos direktorė Jolanta Martyncevičienė įteikė mokinio Nobelio premijas. Už domėjimąsi matematika, aktyvų dalyvavimą konkursuose, rajono jaunųjų matematikų olimpiados I vietos laimėtojo titulą buvo apdovanotas Kipras

mokinio puoselėjimą, gebėjimą jausti tikrąsias lietuvių literatūros vertybes - Saulė Bikauskaitė. Už išskirtinius programavimo gebėjimus ir pasiekimus šalies informacinių technologijų olimpiadoje - Mindaugas Kondrotas. Už istorijos laiko atspaudų supratimą, gebėjimą suvokti skaudžią atmintį - Edgaras Vladimirenko. Už ypatingus gebėjimus fizikos srityje, atkaklumą Fotono mokyklos veikloje - Tautvydas Mažrimas. Už puikių geografijos žinių demonstravimą rajono ir šalies olimpiadoje, geografinę nuojautą, gebėjimą žinias pritaikyti praktikoje - Simona Karpičiūtė. Už puikius pasiekimus anglų kalbos olimpiadoje ir konkurse, nuolatinę kalbos įgūdžių tobulinimą tarptautiniuose projektuose ir savanorystės veiklo-

tyvų dalyvavimą šalies konkursuose ir puikius rezultatus - Kipras Mikiška, Kotryna Mikiškaitė, Algirdas Keršys, Rusana Minkevičiūtė, Rugilė Lietuvnikaitė, Vilija Valatkaitė.

Kuomet Premijos jau buvo išdalintos ir džiaugsmas aplankė kiekvieno laureato širdį, apdovanotųjų vardu kalbą pasakė Saulė Bikauskaitė, 3d klasės gimnazistė. "Mokinio Nobelio premija yra pagalba tiems, kurie krenta mokslo šaknis ir raško saldžiausius pasiekimų vaisius. Ji padeda suprasti, kad besimokantis žmogus nėra pilkos masės dalis. Jis gali sulaukti pripažinimo ir nelipęs kitiems per galvas, viską pasiekęs tik savo jėgomis. Toks apdovanojimas - tai lyg paskata tobulėti, siekis dar aukščiau iškelti savo sugebėjimų ir žinių kartelę. Padėka visų laureatų vardu mūsų gerbiams mokytojams, kurie įskiepijo žingeidumo bei mokslo siekiamybės vertybes, padėjusius nenuklysti maištavimo keliais ir remtis tikroju gyvenimo vedliu."

Kaip smagu buvo girdėti tokius prasmingus ir reikšmingus žodžius. O dar smagiau žinoti, kad mūsų gimnazijoje žydi tokios gėlės, kurios skleidžia savo lapelius ir niekada nenuvysta. Mokinio Nobelio premijos diena - tai diena, kada mes galime džiaugtis kartu su laureatais, matydami, ką savo tobulėjimu duoda gyvenimui, taip jį atrasdami.

Ieva Abramenkaitė, 4b

Mokyklinės Nobelio premijos laureatai 2014

renginį pradėjo istorijos mokytoja Vitalija Narvidienė. Mokytoja supažindino su Nobelio premijos istorija, pradedusia nuo švedų chemiko, inžinieriaus ir jo vardu pavadintos premijos steigėjo Alfredo Nobelio veiklos. Nobelio premija pradėta skirti nuo 1901 metų, iki šių laikų jau apdovanojama daugiau kaip

ir pasekėjų, o renginį įvardijo kaip ateičiai kūrimo šventę. Laureatus vadinama vertingomis ir nepakartojamomis asmenybėmis, sakė, jog jie gebės analizuoti įvairius pažinimo kampus, jei tik savo kelyje jausis šio amžiaus savo gyvenimo lyderiais. "Netikiu, kad žmogus tik dulkė. Žmogus yra stebuklas", - tvir-

Mikiška. Už kūrybiškumą ir gimnazijos vardo garsinimą rajono ir šalies piešinių konkursuose - Kotryna Mikiškaitė. Už kūrybą, klojusią pamatus individualumui, ir muzikos pasaulio įvairovę - Gytis Gagelis. Už įžvalgumą realizuojant savąsias idėjas, glaudaus ryšio tarp rašytojo, knygos, mokytojo,

je - Ugnė Bobyriūtė. Už aktyvų dalyvavimą gimnazijos sportinėje veikloje ir pasiekimus šalies varžybose - Vaida Aliukonytė. Už aktyvų dalyvavimą ir puikius pasiekimus chemijos olimpiadoje - Eglė Juknevičiūtė. Už labai gerą prancūzų kalbos mokymąsi, nuoširdų bendravimą, nuolatinį norą tobulėti, ak-

Adventinė popietė

Adventas - laikotarpis, krikščionių religijoje pažymintis laiką iki Jėzaus gimimo. Adventas trunka beveik mėnesį. Tai krikščionių susikaupimo ir apmąstymų metas prieš Kalėdas. Advento metu žmonės susilaiko nuo triukšmingų linksmybių, su džiaugsminga viltimi laukia artėjančių Kalėdų.

"Apšerkšniję mūsų žiemos, balta balta kur dairais." Šiais S. Nėries žodžiais vedėjos Kotryna Rajekaitė ir Eglė Vaitkevičiūtė (1d) pradėjo tradicinę adventinę popietę. Salėje nuščiuvę sėdėjo penktokai - spalvingai pasipuošę, šventiškai nusiteikę.

Kiekviena klasė turėjo ką nors suvaidinti ar tiesiog palinkėti gražių švenčių. Penktokai ne tik vaidino, bet ir atliko įvairias užduotis, susijusias su adventu: minė mįsles, kūrė eilėraščius. Kol ma-

žieji atliko užduotis, 1b klasės mokiniai bei visa salė dainavo kalėdines dainas. Buvo labai smagu matyti penktokėlių susirūpinusius ar besišypsiančius veidus, norą varžytis bei laimėti.

Vertinimo komisijai, kurioje dalyvavo soc. pedagogė Jolanta Misiūrienė, direktoriaus pavaduotoja Jurgita Lapuchovienė ir mūsų naujoji direktorė Jolanta Martyncevičienė, tikrai buvo sunku nuspręsti, kuri klasė pasirodė geriausia. Mat vaikai ruošėsi šiai šventei.

Po visų užduočių ir pasirodymų klasės apsiėmė dovanėlėmis. Etikos ir tikybės mokytojos penktokams įteikė angelukus, kurie saugos klases visus metus. Popietei baigiantis mokiniai buvo pakviesti prie adventino stalo. Šita šventė leido pasinerti į stebuklų metą ir pajusti kalėdinę dvasią.

Kotryna Rajekaitė, 1d

MANO NUOMONĖ

Dėl tolerancijos

Tikriausiai visi žinote, kas yra tolerancija. Tačiau kas yra netolerancija? Netolerancija - kito žmogaus bei jo nuomonės negerbimas.

Vaikščiodama mokyklos koridoriais visada stebiu aplinkinius bei jų elgesį. Ir iš tikrųjų galiu pasakyti, kad netolerancijos problema egzistuoja. Nors ne visi ją mato. Pabuvusi vieną pertrauką koridoriuje išgirstu visko. Kartais netolerancija "nueina" iki smurto. Savo akimis mačiau, kaip vienas vaikinys "gavo į kaulus" už tai, kad ne taip, kaip reikia, suformulavo savo žodžius. Aš stebėjau. Tai nepateisinama.

Mano klasėje labai daug netolerancijos. Ypač tarp vaikų. Įėjus į mūsų klasę galima išgirsti įvairiausių "riebių" žodelių bei nepadorių šūkavimų. Man tai

nepriimtina, nes šitai naudojama ir prieš mane... Dažnai atsitinka taip, kad ramiai kalbėdama aš būnu tiesiog pertraukta, o mano nuomonė paneigta. Iš savo patirties žinau, kad netolerancija dažniausiai pasireiškia su pykčio ar agresijos priesagomis. Žmonės tiesiog vietoj to, kad priimtų kito nuomonę, ją atmeta ir prideda savo. Ir visai nesvarbu, ar ji teisinga, ar ne.

Aš tiesiog noriu pasakyti, kad mes visi esame žmonės. Kiekvienas esame savaip skirtingi, tad ir galvojame skirtingai. Manau, jog turime gerbti vienas kitą. Juk visi gyvename po tuo pačiu dangumi, tad ir pasaulį turime bent jau stengtis daryti tokį, kad būtų gražu ir tą dangų žiūrėti.

Kotryna Visockytė, 8 d

Kalėdinis pyragas

TEŠLAI:

6 kiaušiniai
600 ml cukraus
8 valgomieji šaukštai kakavos miltelių

250 g sviesto (arba margarino)
300 ml miltų

Kiaušinius ir cukrų išplakti iki purios masės. Atsargiai įmaišyti kakavą, miltus ir kambario temperatūros sviestą. Kepimo formą apvirsti sviestu ir supilti tešlą. Kepti 200 C orkaitėje 26 minutes. Pyragas gaunasi drėgnas. Išimti pyragą iš orkaitės. Kol jis vės, išvirti glaistą.

KAKAVOS GLAISTAS:

100 g sviesto
200 ml cukraus
2 valgomieji šaukštai kakavos
2 valgomieji šaukštai pieno
2 valgomieji šaukštai miltų
2 dvigubi "DAIM" šokoladai
Ištirpinti sviestą, nuolat maišant sudėti cukrų, kakavą, pieną, miltus ir keletą minučių pavirti ant silpnos ugnies. Peiliu susmulkinti "DAIM" šokoladukus. Ant atausio pyrago viršaus užpilti glaistą ir pabarstyti smulkintu "DAIM" šokoladu.

Pyragą laikyti šaldytuve ir išimti 30 min. prieš patiekiant.

Rekomenduojame pirmą kartą šį pyragą kepti iš pusės produkto.

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI

Artėjant "Klaustuko" 20-mečiui, nutarėme pasidomėti, kaip gyvena žmonės, kažkada kūrę mokyklinį laikraštį.

Kaip jums sekasi, klaustukiečiai?

1. Kur mokaisi, ką veiki laisvalaikiu?
2. Ką Tau davė darbas "Klaustuko" redkolegijoje?
3. Smagiausia istorija, susijusi su "Klaustuku"?

Beata Rajeckaitė

1. Studijuojau Vytauto Didžiojo universitete "International politic and development" (mano studijos vyksta anglų kalba), liet. "Tarptautinę politiką ir vystymą". Paskaitoms pasibaigus esu VDU Studentų atstovybės Akademinių reikalų komiteto narė, tarptautinės studentų organizacijos AIESEC narė. Kai tarp šių veiklų atsiranda laisvo laiko, beveik visą jį praleidžiu kino teatre "Romuva" - su kitais Kino klasikos klubo nariais aptarinėjame lietuviškus kino klasikos šedevrus. Be to, esu savanorė Nacionaliniame Kauno dramos teatre. Taigi laisvo laiko beveik neturiu, bet kitaip net negaliu įsivaizduoti studentiško gyvenimo. Būtent dabar privaliau išnaudoti visas mums suteikiamas galimybes.

2. Darbą "Klaustuke" prisimenu su šypsena. Ir dabar, studijuodama universitete, bendrakursiams pasakoju, kad turime mokyklos laikraštį, pilną idėjų ir nepriklausomą. Darbas "Klaustuke" mane išmokė dėlioti mintis, išmokė situaciją įvertinti iš skirtingų pusių, atvėrė akis į kitokią mokyklos gyvenimo supratimą. Nors naktimis rašant straipsnius visada pykdavau ant savęs, laikraščio redaktorės mokytojos Birutės, o ypatingai ant "Klaustuko", dabar galiu drąsiai pasakyti, kad tai buvo viena naudingiausių veiklų mokykloje. Paradoksalu, nes baigusi mokyklą sakiau, kad bent jau straipsnių ir "Klaustuką" nereikės rašyti, tačiau šiuo metu rašau straipsnį savo universiteto laikraštui "Studis". Straipsnių rašymas - kaip liga, jei pradėjai - niekaip negali sustoti.

3. Geriausiai atsimenu praeitą "Klaustuko" gimtadienį. Buvo labai sunki diena, rašėme kelis atsiskaitymus, per pertrauką nespėjau pavalgyti, buvau labai irzli ir pavargusi. Tačiau mokytoja Birutė tiesiog liepė ateiti į "Klaustuko" gimtadienį, net neklausus, ar aš to noriu. Po pamokų visi klaustukiečiai susirinkome pas mokytoją Birutę kabinete, ant stalo - tortas, mandarinai ir kiti skanėstai, tačiau iš valgyklos dar reikėjo paimti termosą su arbata. Piktą ir gyvenimu nepatenkintą arbatos pasiimti ėjau aš. Nešiau į trečią aukštą, o bestatydama koją ant paskutinio laiptelio - paslydau ir mečiau termosą į viršų. Supratusi, kad pati nesusižeidžiau, bandžiau surasti termosą. Jis gulėjo sau nusiridenęs į pirmą aukštą. Galų gale arbata pasiekė kabinetą ir mano nuotaika pasitaisė. O šiandien šis atsiminimas skamba dar juokingiau. Tokį aš ir prisimenu "Klaustuką":

nenuspėjama, aktyvų ir širdžiai miela.

Aistė Mickonytė

1. Gimnaziją baigiau 2006 metais. Vėliau įgijau teisės bakalaurą M. Romerio universitete, tada studijavau Europos Sąjungos teisę Lundo universitete Švedijoje. Vieną semestrą mokiausi tarptautinės teisės Talino technologijų universitete. Dabar gyvenu Austrijos mieste Graze (Graz), dirbu asistente Graco universitete, Europos Sąjungos katedroj, kur vedu ES teisės kursą, rašau disertaciją ir t.t. Taip pat dirbu teisės žurnalo "Review of Central and East European Law" redaktoriaus padėjėja - nuostabiai įdomus darbas, kai vyr. redaktorius gyvena kitam Europos krašte. Labai džiaugiuosi sprendimu studijuoti teisę. Apsisprendė padėję tėveliai - tiek tėtis, tiek mama, ypač dėl studijų užsienyje - palaikė, skatino mokytis anglų ir vokiečių kalbų, kurias dabar kasdien ir vartoju; už tai dabar esu labai dėkinga. O laisvalaikį leidžiu aktyviai, pvz., keliaudama po kalnus su artimiausiais žmonėmis.

2. Darbas "Klaustuke" padėjo teksto rašymo pagrindus, mokė rašyti taip, kad būtų įdomu ir kitiems, paskatino dalyvauti ne vienam įdomiam renginy, į kurį kitaip gal ir nebūčiau ėjusi.

3. Istorija, susijusi su "Klaustuku". Tokių ne viena, bet šiuo metu prisimenu raiškiojo skaitymo konkursą, kurį turėjome su kita klaustukiete aprašyti. Užėjusios į gimnazijos aktų salę klausytis eilėraščių,

negalėjome nesijuokti: staiga prieš mūsų akis stovi mažytė pradinukė, visiškai rimtu balsu skaitanti ir lyg lopšinę dainuojanti daug vyresniems skaitytojams skirtą eilėraščių. Apėmė nevaldomas juokas, o renginys juk ne humoristinis. Ar tai aprašėme laikraštyje - nežinau.

Augustė Mongirdaitė

1. Mokaisi Vilniaus jėzuitų gimnazijoje. Po pamokų einu į dramos būrelį, rusų kalbos būrelį, ateitininkų kuopą, aktyviai dalyvauju jų veikloje, lankau anglų kalbos debatus, šoku, lankau būrelį, Pasikalbėkime angliškai".

2. Darbas laikraščio redakcijoje suteikė man visapusiškos patirties. Išmokau sklandžiai dėstyti mintis, būti atkakli, komunikabili, įgijau naujų pažinčių, praplėčiau akiratį. Ši patirtis jau dabar daro didelę įtaką mano gyvenimui.

3. Prisimenu penkiolikmetį „Klaustuko“ gimtadienį. Jo metu buvę klaustukiečiai (ir ne tik) pasakojo savo atsiminimus, sakė kalbas, padėkos žodžius. Kartu su drauge sėdėjome pirmoje eilėje ir įdėmiai klausėmės kalbų. Kai tik kas nors pasakydavo ką nors juokingo, įdomaus, ar mes pačios padarydavome gerą įžvalgą, duodavome viena kitai „žaižai“. Mes galvojome, kad niekas mūsų nepastebėjo, nes apdairiai slėpėmės. Tačiau, kai vėliau per televizorių pamatėme filmuotą medžiagą, pasirodė, kad viskas kuo aiškiausiai matėsi. Tai atrodo labai juokinga.

Žilvinas Jurgelionis

1. Baigęs devynias klases Vytauto Didžiojo mokykloje, toliau mokiausi Vilniaus Licejuje, St Edmunds mokykloje Canterbury ir taip pat Londono Universitete "London School of Economics", kur gavau ekonomikos mokslų magistro laipsnį. Pabaigęs mokslus, pradėjau dirbti investicinio banko "Deutsche Bank" finansinių institucijų investicinės bankininkystės skyriuje. Darbas aprėpia konsultavimą kompanijų susijungimo ir pirkimo klausimais, akcijų išleidimo rinką ir taip pat konsultavimą restruktūrizuojant bankrutavusias įmones. Po kelių metų darbo "Deutsche Bank" perėjau dirbti į kitą investicinį banką "Citigroup", kur teko dirbti Londone ir Maskvoje. Dabar esu šio banko finansinių institucijų investicinės bankininkystės skyriaus direktorius, dirbantis su Rytų Europos šalimis. Laisvalaikiu mėgstu aktyvų sportą - slidinėjimą, tenisą, važiavimą dviračiu. Taip pat daug skaitau ir keliauju.

2. Didžiuojuosi būdamas vienas iš "Klaustuko" įkūrėjų ir džiaugiuosi, kad leidinys toliau sėkmingai gyvuoja. Mano mokyklos laikais mokymasis buvo pagrindinis individualus užsiėmimas ir dirbti su kitais moksleiviais komandoje pavykdavo tik per sporto žaidimus ir užklasinėje veikloje. Šiuo metu mano darbas susideda iš komandinės veiklos, todėl vertinu ankstyvąją savo darbo komandoje patirtį. Manau, kad tokia veikla turėtų būti kuo daugiau skatinama mokyklose, nes tai padeda pasiruošti tolimesniam gyvenimui ir darbams.

3. Sunku išskirti vieną smagų atvejį, bet džiugiai prisimenu "Klaustuko" pradžią. Išleisti pirmuosius leidinius visa mūsų nedidelė mokytojos Birutės suburta redkolegija buvo apimta didžiulio įkvėpimo ir netgi azarto. Įsiminė darbas kompiuteriu, kuris dabar yra kiekvieno mokinio kasdienybė, bet tuo metu dar buvo tikra naujovė. Taip pat pamenu pirmojo leidinio populiarumą ir tai, kaip greitai augo tiražas. "Klaustukas" greitai tapo mokinių laukiamas, skaitomas ir vertinamas. Linkiu "Klaustuko" redkolegijai ir tolimesnėms mokinių kartoms įkvėpimo ir sėkmės toliau plėtojant šį svarbų leidinį.

Jaunųjų žurnalistų konferencija

Gruodžio 5 dieną Prienų "Žiburio" gimnazijoje vyko Lietuvos jaunųjų žurnalistų konferencija "Mokyklos laikraštis rašo 2014". Renginyje dalyvavome ir mes, "Klaustuko" komanda: Jolanta Tarasevičiūtė, Aurelija Kacelavičiūtė, Erik Murin ir mokytoja Birutė Paltanavičienė.

Renginio pradžioje kiekvienas laikraštis turėjo trumpai prisistatyti. Po to klausėme žurnalistės D. Červokienės ir trijų žurnalų redaktorės J. Zailskienės paskaitų apie straipsnių rašymo taisykles, stilių, kaip laikraštį padaryti patrauklesnį. Po trumpo pertraukėles visi dalyviai pasiskirstė darbu grupėse: maketuotojų, in-

formatyvumo, interviu autorių ir straipsnių autorių. Taip dirbdami įsigijome patirties laikraščio leidimui, susiradome draugų - bendraminčių.

Vėl susirinkę į aktų salę konferencijos dalyviai pristatė savo darbo grupių įžvalgas, teikė pasiūlymus, pastebėjimus. Sulaukėme ir apdovanojimų. Už mokyklinės žurnalistikos idėjų puoselėjimą ir sklaidą Švietimo ir mokslo ministro padėkos raštą bei asmeninių dovanų parsiųžėme ir mes, klaustukiečiai. Manau, kad ši konferencija turės teigiamos įtakos "Klaustukui".

Aurelija Kacelavičiūtė, 3d

Klaustukiečiai Prienų gimnazijoje

Magiškas „prancūziukų“ šešetas

Atkelta iš 5 psl.

Patys mokiniai, paklausti apie dalyvavimą šiuose konkursuose, apie laurus kalbėti nelinkę. Pirmenybę jie teikia prancūzų kalbai, kurią mokosi jau penktus metus.

Rusana Minkevičiūtė

Labai smagu, kad tenka dalyvauti tokio pobūdžio konkursuose, nes jie praturtina mano žinias. O kai kiekvienais metais pateikiamos vis kitokios konkursų temos, į užduotį tenka pažvelgti kūrybiškai. Tai, be abejonės, skatina mane visapusiškai tobulėti. Ačiū prancūzų kalbos mokytojai D. Budorinai, paskatinusiai dalyvauti bei tiems, kurie prisideda prie tokių konkursų organizavimo.

Algirdas Keršys

Šie konkursai mane ypatingai motyvavo mokytis prancūzų kalbos, tobulinti jau turimus kalbos įgūdžius. Be to, savo puikių klases draugų dėka išmokau komandinio darbo ir tuo labai džiaugiuosi. Visus gimnazijos prancūziukus paskatinčiau išbandyti savo jėgas tokio pobūdžio konkursuose – tikrai nepasigailėsite!

Vilija Valatkaitė

Aš esu veiklus žmogus, visuomet noriu dalyvauti įvairiuose konkursuose. Tačiau šis buvo išskirtinai naudingas: jis suteikė man naujų žinių, padėjo geriau išmokyti užsienio kalbą bei bendradarbiauti su bendraamžiais. Tokia papildoma veikla pajvairina mokymosi procesą ir suteikia nepamirštamų akimirkų. Komandinis darbas sustiprina ryšį tarp klases draugų, smagiai praleidžiamas laikas. Kas gali būti geriau?

Kipras ir Kotryna Mikiškės

Ši veikla mums vienareikšmiškai padėjo pamilti prancūzų kalbą, buvo didžiulė paskata mokytis šios užsienio kalbos ir kartu ją puoselėti. Didžiausią išpūdį paliko filmavimai, kurių metu teko vaidinti su įvairiausiais kostiumais. Įgavome naujų įgūdžių užsiimant tokiais kūrybiniais darbais, praplėtėme akiratį. Komandinis darbas atnešė daug teigiamų emocijų. O dar geresnis jausmas, kai pasiseka laimėti.

Rugilė Lietuvninkaitė

Dalyvauti šiuose respublikiniuose

konkursuose buvo neįkainojama patirtis. Džiaugiuosi, galėdama paragauti aktorės darbo, o ką jau kalbėti apie prancūzų kalbos tobulinimą. Dėkoju mūsų prancūzų kalbos mokytojai D. Budorinai už iniciatyvą skatinant mus dalyvauti ir už didelį indelį į bendrą darbą. Taip pat ačiū komandai, su kuria dirbti buvo nepaprastai smagu. Kviečiu ir kitus gimnazijos prancūziukus būti aktyvius ir kuo daugiau dalyvauti, kurti, bendrauti ir tobulėti. Prancūzų kalba taps dar gražesnė ir artimesnė jums!

Su šiuo prancūziukų šešetu net keturis metus dirbusi mokytoja ekspertė D. Budorina taip pat dalinasi savo išpūdžiais:

„Visi šie mokiniai mokosi labai gerai ir nuoširdžiai dirba. Jie nuolat tobulėja bei aktyviai dalyvauja visuose gimnazijos bei respublikiniuose konkursuose ir renginiuose, organizuojamuose prancūzų kalba. Šie mokiniai visuomet yra tarp laureatų konkursuose „Tavo žvilgsnis“, „Kalbų kengūra“ ir „Papūgėlė“. Dar būdami šeštokai,

Prancūziukai gavo mokyklines Nobelio premijas

prancūzų kalbos pradžiamoksliai, padėjo organizuoti bei aktyviai dalyvavo šventėse Frankofonijos dienai paminėti ir kasmet tęsia šią gražią tradiciją. Be to, jie yra puikūs žmonės, kai yra tokių mokinių, atsiranda didžiulis noras tobulėti, kurti ir džiaugtis tuo, kad esi mokytojas.“

Panašu, kad prancūzų kalbos mokymasis mūsų gimnazijoje įgauna pagreitį.

Vis daugiau mokinių prisideda prie šios kalbos populiarinimo. Ir ne veltui: prancūzų kalba yra globaliai paplitusi visame pasaulyje, ja kalba apie 100 milijonų gyventojų. Džiugu, kuomet gali prisidėti prie šio išpūdingo skaičiaus ir, kaip kad E. W. Enderson sakė, savomis rankomis prisilieti prie šių savotiškų prancūzų kalbos miesto statybų.

Rugilė Lietuvninkaitė, 2b

